

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

MÉZESMADZAG

A HATALMON LÉVŐK 22 ÉVE AZT ÍGÉRIK, HOGY JOBB ÉLETÜNK LESZ. NEM LESZ. AMÍG AZ ORSZÁGOT TŐKÉSEK, GAZDAGOK VEZETIK, ADDIG A DOLGOZÓK CSAK GÜRCÖLNEK, ÉHBÉRÉRT. VÁLTOZÁS CSAK AKKOR LESZ, HA A NÉP VESZI KEZÉBE AZ IRÁNYÍTÁST, RENDELKEZIK SAJÁT SORSA FELŐL!

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

MI NEM TŰNTETÜNK OKTÓBER 23-ÁN

Úgy tűnik, jó idő lesz október 23-án, bár ki merne manapság jóslatokba bocsátkozni? Berlin előtt például a magyar politika ege csupa komor felhő volt. Jól mondta a miniszterelnök, hogy amikor esőre áll, akkor bizony „felelőtlenség lenne” bevezetni az eurót. Aztán egy-két órácska Merkelkel, és máris derültebb az ég: „nem vetjük el az eurót”, dehogyan is, de csak akkor vezetjük be, ha „perspektívát kínál” és mi fel is készülünk rá, nem úgy, mint Dél-Európa komolytalan, gyerekes népsége.

Október 23-a ideális a tüntetésekre. Egyebek között azért is, mert nemzeti ünnep. Nem mindenkinek, de a törvényt nem mindenki írta, csak egyesek. Nekik meg ünnep. Na, mindegy, nem ez a lényeg.

Az idén is lesz móka és kacagás, illetve butaságot mondok: nagyon is magasztos rendezvények lesznek. Itt van például a Békemenet Egyesület, amely 2012-t a nemzeti szuverenitásért való kiállítás dátumaként ünnepli. Ez, mármint a kormánypárti tüntetés, egy újítás. Olyan demokráciailag elmaradott országokban, mint Anglia, Franciaország ez nem szokás, de hol van az előírva, hogy nekünk őket kell utánozni. Szeretjük a kormányt, slussz-passz!

A Békemenet szervezőinek szilárd meggyőződése, hogy elég kifizetnünk az ország adósságát, és egy kis „átmeneti szegénység” árán ugyan, de levettjük az „örökös rabigát”. A feudális korban, tudod az úgy 1848 előtt volt, bizonyára voltak jobbágyok, akik megváltották a

szabadságukat. De nem válthatta meg mindenki, mert akkor megszűnt volna a rendszer, azaz a paraszt függősége a földesúrtól.

A bankok manapság nem azt akarják, hogy kifizessük az adósságokat, hanem azt, hogy fizessük, lehetőleg jó sokáig, sok kamattal. Próbáltad már egyben visszafizetni a kölcsönödet? Kiröhög a bank. A gazdag nyugatnak nagyon-nagyon jó, hogy az új magyar urak felhalmoztak laza 130 milliárd dollár adósságot. Egyébként mivel zsarolnák, mivel tartanák sakkban a magyar kormányokat?

De lesz ellenzéki tüntetés is! Na, nem a tőkés rendszer ellen, azt azért nem! Csak semmi szélsőség, barátaim! Elég a kormány leváltásáért tüntetni. Ki legyen ott? Utálja a nép a parlamenti pártokat? Igen, utálja. Jó, akkor azokat ne hívjuk! Az persze nem bűn, ha egy-két LMP-s és DK-s szigorúan magánemberként ott lesz. Még az is megbocsátható, hogy Bottka úr Szegedről ott lesz, végül is ő egy reformszoci polgármester. Egyébként is jól megmondta az igazat: „habár a szocialista kormányok követtek el hibákat, de soha nem törekedtek egyeduralomra”. Te, ezek a szocik világeletükben arról voltak híresek, hogy maguk mellé engedték az ellenzéket, nem rúgták ki az embereiket, nem tiltották be a vörös csillagot.

És persze legyen ott Bajnai! Előbb-utóbb elő kell állni a farbával. Mindenki ugyanis nem lehet miniszterelnök. Bajnait már kószoltgatták Amerikában, Izraelben, másutt is, most megnézik, mit szólnak hozzá az emberek. A népek

csak éljék ki magukat október 23-án, ők, a nagyok majd eldöntik, hogy ki lesz a magyar tőkés rendszer következő megmentője.

A Millásoktól és a Szolidaritástól egyébként lehet tanulni. Tudják, mit kell mondani október 23-án. Le a diktatúrával! Sajtószabadságot a népnek, meg demokráciát! Igaz, jó lenne más is, mondjuk munkahely, kenyér, lakás, tisztességes fizetés, ingyenes egészségügy és oktatás. Abszolút – adnak igazat – megoldjuk!

A trükk óriási! Mondjuk azt, hogy maga a rendszerváltás zseniális volt, de a sok rohadék elrontotta. Orbán mind ennek a rossznak a betetőzése, ezért, ha leváltjuk, egy új rendszer fog születni. Vagyis, minden Millás és Szolidaritásos valójában forradalmár!

És kész is a recept, az alternatíva is: „új alapokra helyezett európai együttműködés”, „erős nemzetközi szociális és környezeti minimum”, „a jóléti állapot nem szétverő” politika. Hogy ez is tőkés rendszer? Természetesen, az! Hogy az alaphelyzet nem változik, vagyis, hogy a dolgozó ezentúl is a tőkéstől függ? Természetesen, semmi sem változik.

Ha a tőkés több bért ad a dolgozónak, azzal az ő profitja lesz kevesebb. Egy ideig csinálja, mert a profitvesztés még mindig jobb, mint a forradalom. Aztán amikor a kedélyek lenyugodtak, már vissza is veszi azt, amit adott. Kamatostul!

Érdemes ilyen „megreformált” kapitalizmusért küzdeni? Igen, érdemes, már amennyiben a reformok könnyebbé tehetik a dolgozók életét. De mi, munkáspártiak mégsem megyünk tüntetni, mert több kell. Ma ugyanis a baj nagyon nagy! Nyomorognak az emberek, az adósság milliárdokat fojt meg, az élet kilátástalan. S, ezt csak azok tudják, akik maguk is részesei. Ma az igazat kell megmondani! A dolgozó csak akkor kap többet, ha a gazdagoktól elveszünk. A kormányváltás kevés. Olyan kormány kell, amely megadóztatja a gazdagokat, korlátozza a tőke uralmát.

THÜRMER GYULA

HÉT BŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Oldalanként (!) 470 ezer forintért dolgozik a Századvég-cégcsoport a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumnak. Idén közel egymilliárd forintot kaptak tanácsadásért, illetve tanulmányok készítéséért.

Munkáspárt: Menő nyugati bestseller-írók most joggal irigykedhetnek, ilyen flekk-díjról legfeljebb Ken Follett álmodhat. A viccet félretéve: a Századvég egy Fidesz-közeli cég, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium pedig egy Fidesz-intézmény. Csak az átjátszott egymilliárd, nos az – volt – a miénk... Egyébként pedig, ha egy felduzzasztott minisztériumnak tényleg szüksége van „tanácsadásra”, nos, akkor onnan azonnal ki kell rúgni mindenkit.

2. Az október 23-i Milla tüntetésen való részvételre – ahol programot hirdet Bajnai Gordon ex-kormányfő, milliárdos – buzdít mindenkit Tamás Gáspár Miklós.

Munkáspárt: TGM érdekes figurája a magyar „rendszerkritikus baloldalnak”. Szépeket és keményeket mond, néha már-már melós és kommunista, de isten tudja miért, mindig az lesz a vége, hogy támogatni kell a szociálliberális oldalt. Rejtélyét talán egyszer megfejti valaki, habár banki iratok ritkán kerülnek nyilvánosságra. Mi végképp nem szeretnénk ítélni, és aki a következő idézetből mást olvas ki, az magára vessen. A sorok egy TGM-nél „kicsivel” komolyabb gondolkodótól, Vlagyimir Lenintől származnak. Egy „jelentéktelen” írónak, bizonyos Makszim Gorkijnak írta a következőket: „A munkások és parasztok intellektuális erői növekszenek, erősödnek abban a harcban, amelyet a burzsoáziának és cinkosainak, az értelmiségieskedőknek, a tőke lakójainak megdöntése érdekében vívnak. Azokkal szemben, akik a nemzet eszének képzelik magukat. Valójában nem érz ez, hanem szar.”

3. Orbán Viktor megígérte, hogy a hamarosan megszülető földtörvény véget vet majd a külföldiek földszerzései lehetőségeinek. „Ez be lesz fejezve” – mondta a kormányfő Cegléden.

Munkáspárt: A miniszterelnök úrnak tökéletesen igaza van. Ha ő mondja, így is lesz. Főleg, mert „ez már be van fejezve”. A magyar földet javarészt már átjátszották a külföldiek kezébe, most a „föld ízét” megérző fideszes kiskirályok és az msp-s zöldbárók marakodását látjuk csak.

4. „Az örökségvédelem rosszul értelmezett rezervátumlogikája megakadályozza a beruházásokat” – mondta L. Simon László, kultúráért felelős államtitkár a Parlamentben. A politikus szerint „a beruházói érdekek is fontosak”.

Munkáspárt: Világos. Aranyba borított új Alkotmány, ilyen-olyan díj, a nemzettudat egkebe emelése és egy pláza a Hősök terén, ha megfizetik. Leegyszerűsítve ez a kormány kulturális politikája. Nemzeti Színház vagy Új Színház – veszekedjenek ezen az értelmiségiek, az üzlet azonban üzlet marad. Ha mindezt abszurdnak érzik, gondoljanak bele az úgynevezett Nemzeti Vágtába a Hősök terén, illetve gyűjtsék össze, hogy hány lakópark vagy irodaház építésére került „stop” egy árpád-kori temető vagy falu feltárása miatt.

5. Balogh Zsolt negyedrendű vádlott a Hagyó Miklós és társai ellen folyó perben nem vonta vissza, hogy kétszer 15 millió forintot kellett adnia az egykori szocialista főpolgármester-helyettesnek, ugyanakkor nem is válaszolt az ezzel kapcsolatos kérdésekre.

Munkáspárt: Balogh úr tökéletesen érti a kor szavát. Nem szegülünk szembe a fideszes ügyvéddel, de nem is dobjuk fel a szocialista cimborát, mert ki tudja, hátha visszajönnek. Balogh úr nagyszerű munkát végzett Demszky alatt a fővárosban, most kiemelkedően teljesít a bíróságon. Ha a mostani rendszer marad, ne lepődjenek meg, ha újra valami önkormányzati vagy állami bársonyszékben találkoznak vele. Kitűnő káder, az ilyet a Fidesz és az MSZP is megbecsüli, a Jobbik pedig bármikor parlamenti széket ad a szakértelemért. Ők még csak tanulnak... Persze, nem lopni. Á, dehogy.

6. Kemény hangú levélben utasította rendre Tarlós István főpolgármester Vitézy Dávidot, a Budapesti Közlekedési Központ vezérigazgatóját.

Munkáspárt: Szép ez a városházi szappanopera. Tarlós harcol Vitézyvel, nem tudni kinek erősebb a mentora, a Fidesz-frakció ügyeskedik, az MSZP röhögve kibicel. Mulatni is lehetne rajta, ha lenne már 4-es metró, ha nem adnák oda vállalkozóknak a buszjáratokat, ha továbbra sem egy ellenőrizhetetlen pénznyelő automatának tűnne a főváros. Így inkább gondoljunk bele, hogy mire pazarolják az adónkat. Tudják, nem törvénytelen az sem, hogy erről megkérdezzék önkormányzati képviselőjüket, vagy legalábbis azt az aktivistát, aki másfél év múlva füt-fát ígérgetve kunyerálja az aláírásukat ezeknek a pártoknak.

7. 960 millió forintért írt ki öt évre szóló közbeszerzést a fővárosi önkormányzat patkánymentesítésre. A győztes cégnek azt kell biztosítania, hogy a patkányok száma ezer objektumonként ne haladja meg az egy-két példányt.

Munkáspárt: Hofi Géza e hír elé azt mondaná, hogy „Figyeljetek, drága tündérvirágszálaim, ebben nincs semmi politika!” Semmi. Egy szemernyi sincs. De tényleg.

MERKEL KIHALLGATTA ORBÁNT

Orbán Viktornak végre sikerült elérnie, hogy Angela Merkel idén is fogadja. A randevúnak is ára volt, de még inkább kell majd fizetnünk, hogy a német kancellár elnőző mosollyal nyugtázza a „kuruc magyar” látogatását. A német autógyárak plusz juttatásokat kapnak, a T-com adóját felülvizsgálják, Berlin rekordárat kaphat az E.ON Magyarorszáért, végezetül pedig Budapest beáll a sorba, s mindenben támogatja a német Európa-politikát.

Egy év elteltével Németország kancellárja végre kegyeskedett fogadni a magyar miniszterelnököt. Orbán Viktor tudta, ha nem akarja, hogy az unió úrnője a magyar ellenzék oldalára álljon, mindent meg kell ígérnie.

Mit akar Németország?

Merkelnek nagyon nem tetszett, hogy Orbánék adót szabnak ki a multikra. Nem tetszett még úgy sem, hogy nyilvánvaló volt, a bevásárlóközpontok, bankok és telekom cégek áthárítják mindezt az ügyfelekre. Merkel asszony az is szúrta a szemét, hogy Orbán kelet felé próbál tapogatózni, az orosz és kínai kapcsolatot Berlin monopolizálni akarja az Unióban.

A nagyobbaknak, például a franciáknak enged az üzletből, de a csatlósok ne keverjenek bele a nagyok játékába.

Németországot tökéletesen hidegen hagyja, hogy Orbán Viktor milyen belpolitikát folytat, amíg az nem sérti a német tőke érdekeit. Abban a pillanatban, amikor ez megtörténik, a német sajtó azonnal nekimegy Magyarországnak. Az addig altatott ügyek: a sajtószabadság, a cigányok helyzete, a szinte

értelmezhetetlen demokráciadeficit azonnal témává válik. Értelemszerűen azonnal előjön a zsidó-kérdés is.

Orbán berlini útja előtt szinte az összes nagy magyarországi német multihoz ellátogatott. Ígért újabb adókedvezményeket, stratégiai szövetséget, s szinte mindent, ami a német autógyárak, bankok és az elképesztő befolyású telekommunikációs cég, a T-com kívánságlistáján szerepelt. A magyar miniszterelnök belement abba is, hogy a Magyarországról amúgy is távozni akaró energiaszolgáltatóért, az E.ON Magyarorszáért olyan árat fizessen, amit csak a németek akarnak. Mindezt természetesen megint csak a gazdasági szabadságharc álcája alatt.

Berlinben Orbán hitet tett a német uniós politika mellett, sőt még a korábban „ördögtől való” euró bevezetését sem zárta ki. Merkel természetesen nem szorul rá Budapest támogatására, de valószínűleg zavarja a „kuruckodás”, az önálló politikának még a halvány esélye is.

A nagyhangon nemzeti függetlenséget hirdető Orbán minden német kérést és követelést elfogadott. Cserébe Merkel kedvesen mosolygott, nem bírálta, négyszemközt pedig alighanem megígérte, hogy amíg a Fidesz teljesít, nem keres más „kormányzati alternatívát” Budapesten, bármennyire is kínálja magát az MSZP és Bajnai.

Merkel és Orbán megalkudott, illetve pontosabban: a magyar kormányfő mindenre rábólintott, csak, hogy ő és a Fidesz, és ne a szocialisták vezényelhessék a magyar tőkés uralmat.

VESZTES BARÁTOK

Nem keveset kockáztat manapság az, aki fogadja a magyar kormányfőt. Orbán Viktor rossz ómennek tűnik, az utóbbi időben – némi túlzással – ahova csak barátokhoz megy, ott bukik a kormány. Egyiptomban tavaly Mubarak csak pár napot bírt ki az Orbán-látogatás után. Legutóbb Grúziában és Litvániában vizitált „baráti kormányfőknél” a magyar miniszterelnök, s lelkesen kampányolt az érdekekben. Az eredmény? A kaukázusi országban az ellenzéki Grúziai Álom koalíció 55 százalékkal nyert, Orbán „barátjára”, a Miheil Szaakavili elnök vezette kormányzó Egyesült Nemzeti Mozgalomra a szavazatok 40,27 százaléka jutott. Vilniusban Orbán két hete lelkesen parolázott Andrius Kubilius miniszterelnökkel. „Magyarország és Litvánia együtt harcol Brüsszelben azért, hogy a kommunista diktatúrát az európai közösség is kellő súllyal elítélje” - mondta Orbán Viktor. A hétvégén választottak. Két ellenzéki baloldali párt végzett az élen a litván parlamenti választások vasárnapi, első fordulójában. A Munkapárt a szavazatok 19,8, a Litván Szociáldemokrata Párt pedig a voksok 17,8 százalékát szerezte meg. Az Andrius Kubilius miniszterelnök vezette Haza Szövetsége - Litván Kereszténydemokraták 16,7 százalékhoz jutott, legerősebb koalíciós partnerük, a Liberális Mozgalom pedig 8,5 százalékot kapott. Az orbáni rossz ómen persze csak egy vicc. Az azonban nem az, hogy a magyar külpolitika szemmel láthatóan egy szédült másnapos ember logikájával üzemel. Nem tudni azt sem, hogy a diplomáciát Martonyi János külügyminiszter vagy Szijjártó Péter miniszterelnökségi államtitkár irányítja-e. Vagy valaki egészen más?

A ROKONSZENV TÁMOGATÁSSÁ ÉRIK

Őn azt mondja, amit mi érzünk! Szívünkben beszél! Egy középkorú tatabányai asszony mondta ezt a párt elnökének, miután meghallgatta Thürmer Gyula beszédét Tatabányán. Az asszony nemrég vesztette el a munkáját. A lánya is „pályakezdő munkanélküli”. Végzettsége gyermekgondozó, de sehova sem veszik fel, mert mindenütt tapasztaltakat keresnek. De hol szerezzen a pályakezdő tapasztalatot, ha nem veszik fel sehova?

Az egykori bányászfellegvár, Tatabánya lakosai közül sokan bánják már, hogy teljhatalmat szavaztak meg a Fidesznek. Semmi sem lett az

HAGYJANAK MINKET NYUGODTAN ÉLNI!

A Munkáspárt élhető Magyarországot akar. Legyen munkánk, a fizetésből, illetve nyugdíjból tudjunk tisztességgel megélni! És hagyjanak minket élni! E gondolatokkal foglalta össze Thürmer Gyula Dunaújvárosban a Munkáspárt programját.

Dunaújvárost nem véletlenül választottuk a programbemutató helyszínül – hangsúlyozta Veres Péter Fejér megyei elnök. A Dunaferr sok-sok dolgozóját fenyegeti a munkanélküliség veszélye. Az elmúlt időszakban a Munkáspárt több alkalommal is megfordult a gyár kapui előtt, s ezt folytatjuk is – tudtuk meg Tőke László városi elnöktől.

A párt elnöke a napot a dunaújvárosi piacon kezdte, ahol szinte mindenki panaszkodott: az eladók a kicsi keresletre, a vevők a drágaságra. Ha lenne munka, ha lenne tisztességes fizetés, minden más lenne - fogalmazta meg az egyik őstermelő, akiből egyre kevesebb van a piacon. Thürmer látogatást tett a város igen korszerű hajléktalanszállójában is, ahol viszont egyre többen, köztük egyre több fiatal keres menedéket. A programra többen eljöttek a megye más városaiból és településeiről is. Részt vett Karacs Lajosné, a párt alelnöke és Espár István, a KB tagja.

ígéretekből! – mondták sokan a járókelők közül. Igen, változtatni kell! – helyeselték többen a pártelnök szavait, de hogyan? A tatabányai programbemutató is jelezte, hogy ma már sokan fordulnak rokonszenvvel a Munkáspárt felé. És csak idő kérdése, hogy a rokonszenv mikor érik támogatássá. Na, és természetesen sok munka is kell hozzá.

A párt helyi szervezetének sok gondja van manapság. A megyei elnök, Tóth István betegsége miatt nem úgy mennek a dolgok, mint kellene, de ennek ellenére nagyon sokan eljöttek a párttagok közül a megye más városaiból is. A programbemutatón részt vett Fogarasi Zsuzsanna, a párt alelnöke is.

**ÉRDEKEL,
MIT HALLGATNAK
EL ELŐLED?**

**RENDELJ MEG
A SZABADSÁGOT!**

**A SZABADSÁG MEGRENDELHETŐ
A MUNKÁSPÁRT KÖZPONTJÁBAN
ÉS ALAPSZERVEZETEINÉL,
HAVI 1000 FORINTÉRT.**

FÜREDI EMLÉK

Szeptemberben, az idén nem szokatlan izzasztó melegben a balatonfüredi szívkórház emeleti kórtermi erkélyén egyik betegársam, Gábor lelkesen mondja és mutatja, hogy ő mintegy 162 vitorlást számolt össze a Balatonon a látóhatáron belül.

A számban nagyjából meg is egyeztünk, a kikötőben horgonyzókat nem is számoltuk bele. Gábor pár napja jött fel a földszinti intenzívről szívproblémái miatt, rokkantnyugdíjas villanszerelő. 46 éves, és az ótágyas, szép fekvésű kórteremben gyorsan összecsiszolódunk.

Korlátozott idejű sétáink alatt elragadta a füredi Tagore sétány és a Balaton szépsége, nem kevésbé a kereskedelmi és zenés vendéglátóipari helyek minden korábbi ismeretét meghaladó választéka. Az utószezon még mindig hullámzó bel- és külföldi sokasága között halkan egyetértettem azon véleményével, hogy az a nagyjából húszezer forint, amivel a kórházi kezelésére három hétre bevonult, talán elég lesz, mondván, hogy csak a tihanyi

echó „ingyenes”, s a tiltott gyümölcsként csábító balatoni vendéglátás számára megfizethetetlen. Meg egyébként is, távozáskor kis pénzének inkább a kórházon belüli, nem kis fejfájást okozó „elosztásán” gondolkodik...

Orvosilag előírt sétáink során ő és más szobatársaim egy újszülött csodálkozásával figyelték, hogy a szemük előtt a vízen nem guruló forintok, hanem milliárdok ringatóznak. Ezek az úszó vitorlás szépségek - rajtuk a vidám zenében fürdő öt-tíz fős személyzettel - tíz-húsz millió forintba kerülnek, félmillió nyári-téli kikötési és tárolási díjjal, plusz évenkénti felújítással és egyéb költségekkel. Számold meg hozzá, barátom, e derék hajósok tízmillió körüli autóját, s valószínűsítheted, hogy távolabb sem egy 2 szobás panelban laknak...

Később, mikor Gábornak és betegársaimnak elmondtam, hogy az első, huszonhat éve történt szanatóriumi ápolásom során, Balatonfüred reformkori történelmi zónájában több mint harminc vállalati- és szövetkezeti üdülőt számoltam meg, ott most helyettük – a rendszerváltás eredményeként – úszómedencés, angolkertes magán- és társasvillák, méregdrága panziók sorakoznak. Ja, akkor még apámékat jobban megbecsülték a cégek, igenltek.

Társadalmi–szociológiai érdeklődésem nem csitulván, helyi forráshelyeken utánanézttem; az ingatlanpiacon a frekventált, füredi értelemben „jó helyen” nincs túlkínálat. A 71-es főúttól délre százötven- és kétszázmillió forintért néhány ingatlanra még tehető ajánlat...

A HATALOM GÖGJE

A magyar választójogi törvény tervezett átalakítása, az előzetes választási regisztráció bevezetésének terve azt mutatja, mennyire magabiztos hatalmában az uralkodó osztály.

A polgári parlamentáris demokrácia, a többpártrendszer, a választási ciklusok és kampányok voltaképpen a kapitalizmus politikai alapját képezik a tőkés rendszer védelme érdekében. Mára bebizonyosodott, hogy az általános választójogért folytatott egykori küzdelem okozta félelem alaptalan volt a tőkés uralkodó osztályban. A szocialista világrendszer bukása pedig megerősítette a nemzetközi tőke önbizalmát. Választási feliratkozás máshol is van Nyugat-Európában. Kifejezetten nem arról van szó, hogy a parlamenti küszöbhez hasonló módon korlátozzák a „demokráciát”, bár kétségtelen az erre irányuló törekvés: a kis politikai pártok kiszorítása, a „határozatlan” és így bizonytalansági tényezőt jelentő szavazók kiszűrése. Ennek a rostának a célja, hogy újabb adminisztratív akadályok támasztásával az uralkodó osztály sokakat eltántorítson a szavazástól, és ezáltal növelje a „biztosra menők” esélyeit. A politikai hataloméért folytatott küzdelem néhány „profi” között dőljön el. A lényeg mégsem ez. A lényeg az, hogy a polgári demokrácia legitimitását nem befolyásolja a választáson való részvételi arány. Az, hogy hányan mennek el szavazni, voltaképpen mindegy. A választási távolmaradás, a bojkott nincs hatással a politikai rendszer stabilitására, bár sokat mond róla. Egy kisebbség által megválasztott parlament csak annak elismerése, hogy a fennálló hatalmi viszonyok az adott jogi keretek között éppúgy megingathatatlanok. Ez is csak az uralkodó társadalmi erőviszonyokat tükrözi. Egyben minősíti azt.

NÉMETH ATTILA

NAGYVÁRI LÁSZLÓ

TÖRTÉNELMÜNK LEGSÖTÉTEBB FOLTJA

1944. október 15-e jó alkalom a töprengésre és az aktualizálásra.

A náciak ugyanis e napon az országban tartózkodó német erőket újabb egységekkel erősítették meg, hogy teljessé tegyék az ország megszállását, ellehetetlenítsék a Horthy-Lakatos vezetés kiugrási szándékát. Szálasi és hordáit mozgósították, és felkészítették a hatalom átvételére. A kormányzó proklamációjának rádióban történő felolvasása ugyanis pánikot idézett elő a nyilasok soraiban. Menekült, ki merre tudott. Szálasi német védnökség alá helyezték. A kortársak bizonyára még emlékeznek arra, amikor október 15-én felszólították az eltűnt Beregffy-Berger nyilas tábornokot, hogy azonnal utazzon Budapestre.

Másnap, 16-án mondott le Horthy Miklós kormányzó, és adta át a hatalmat Szálasi Ferencnek. Ha tehát pontosak akarunk lenni, nem október 15-re, hanem 16-ra kell tennünk a nyilas rémuralom létrejöttét.

A „nemzetvezető” és társainak regnálását, gyilkos randalírozását sokan megírták. Nem árt azonban ma is emlékeztetni a társadalmat a hungarista állam véres tetteire, mert a Jobbik Magyarországért Mozgalom erőteljesen munkálkodik azon, hogy tisztára mossa

Szálasi és nyilas pártszolgálatosait.

Hitler és Szálasi számukra az idol, melyet követni kell. Ez programjuk lényege.

Magyarország zsidótlanítása, a baloldali politikai irányzatok fizikai megsemmisítése, az ország alárendelése a hitleri stratégiának, részvétel a bolsevizmus központja, Szovjetunió és a nyugati demokráciák likvidálásában.

A vérgőzös kisnyilasok nem annyira ideológiai megfontolásból lötték a zsidókat a Dunába, hanem elsősorban azért, hogy megkaparintsák ékszereiket, pénzüket. Természetesen ez motiválta a hungarista vezetőket is, de ők a nagyobb tételekre vadásztak. Ám nemcsak a magyar zsidók szenvedtek a nyilasoktól, hanem a nem-zsidó magyarok is: folytatódott az értelmetlen és bűnös háború, a bombázások elkésérették a pincékbe szorult lakosságot, az élelmiszer növekvő hiánya éhínséggel fenyegetett, a „honvédő” háborúval szembe kerülő katonaszökevények sokaságát végezték ki. Németországba szállították az élelmiszert, ipari, mezőgazdasági, vasúti felszereléseket, akadozott a fűtés, világítás, közlekedés.

Lelohadt a hazafias lelkesedés, az emberek a haza szolgálata helyett a túlélés módzatait keresték. A háború borzalmai,

a fajvédelem diktálta népirtás, a nyilasok embertelen terrorizmusa mindinkább elviselhetetlenné tették az életet. Csoda-e, ha várták a felszabadulást, melyet utólag egyes bölcs politikusok és történészek megkérdőjeleznek?

Sajnálatos, nálunk az aktív antifasiszta mozgalom gyenge volt ahhoz, hogy döntő tényezője legyen a fasiszta megszállókkal szembeni szabadságharcnak.

A náci-nyilas uralom állandósult belső háborút jelentett, mert mindig volt ellenállás, melyet le kellett törniük, mindig volt passzív rezisztencia, mellyel szemben a besúgók egész hadseregét mozgósították. A vérbíróságok megállás nélkül hozták a halálos ítéleteket, megteltek a börtönök, a posta szüntelenül hozta a katonai behívókat az egyre fiatalabb korosztályoknak.

Börtönné, hadszínterré vált az ország. És ez az a világ, melyet a jobbkiosok fel akarnak építeni, ha a demagóg-populista módszerekkel sikerül a szavazók jóváhagyásával megteremteni a terrorista hatalmukat.

A 2014-es választások közeledtével gondoljunk arra, mi várna a magyar népre, ha Hitler és Szálasi követői kerülnének az ország élére.

KORMÁNYOK JÖNNEK- MENNEK, A TŐKE MARAD

A SZABÓ ERVIN AKADÉMIA KINCSESTÁRÁBÓL

Az elmúlt 23 évben az országot már vezette MDF-kormány, több alkalommal MSZP-SzDSz-kormány, és két ízben a Fidesz alakított kormányt.

A magyar tőkésosztály a politikai és gazdasági orientáció szempontjából két csoportra oszlik: a konzervatív és a szocialista-liberális csoportra. Közös bennük, hogy mindketten képviselik a külföldi és a magyar nagytőke érdekeit. Közös az érdekük a tőkés rendszer fenntartására és erősítésére, a dolgozó tömegek elnyomására.

Különböznek nemzetközi orientáltságukban: a konzervatív csoport hagyományosan a német tőke felé, a szocialista-liberális kör az amerikai tőke felé orientálódik. Különböznek abban, hogy a tőkésosztály mely rétegeit részesítik előnyben. Különbözik ideológiájuk: a konzervatív csoport nemzeti, sőt nacionalista, katolikus; a szocialista-liberális csoport globalista, liberális.

RENDSZERVÁLTÁS: NÉPELLENES ALKU

Az 1989-90-es rendszerváltás egy átfogó kompromisszum eredménye volt, amelyet a hatalmon lévő MSZMP szocialista-demokrata-liberális körök, az akkori magyar ellenzék és Németország kötött az USA támogatása mellett. A kompromisszum arról szólt, hogy az MSZMP átadja a hatalmat a magyar polgári ellenzéknek, vagyis nem védi meg fegyveres eszközökkel a dolgozók hatalmát. Cserébe nem kerül sor üldözésre, sőt az MSZMP bizonyos körök bent maradhatnak a politikai és gazdasági életben.

PUSZTÍT AZ ANTALL-KORMÁNY

1990-94 között a konzervatív csoportosulás vezette az országot, élén az Antall József vezette MDF-fel. Az első polgári kormány feladata volt a rendszerváltás gyakorlati végrehajtása.

A gazdaságpolitikájának középpontjában ezért az alábbiak voltak: a piacgazdaságot garantáló törvények elfogadása, az állami ipar privatizációjának megkezdése, a termelőszövetkezetek feloszlata, a magyar tőkésosztály létrehozása. Az Antall-kormány ezt úgy tudta végrehajtani, hogy kiegyezett a tőkésosztály másik csoportosulásával, az akkori SZDSZ-szel.

Az MDF gazdaságpolitikája, a végrehajtott tőkés átalakítás súlyos társadalmi következményekkel járt. A bruttó hazai termék (GDP) 1989-90-hez képest mintegy 18,2%-kal csökkent. Az ipari termelés 22%-kal esett vissza. A mezőgazdasági termelés 35%-kal lett kevesebb. Megszűnt 1,345 millió munkahely, ez az összes foglalkoztatottak 26%-a. Az infláció 20% fölé emelkedett. A reálkeresetek 14%-kal csökkentek, az átlagnyugdíj vásárlóereje 18%-kal. 3,5 milliárd dollárra emelkedett a folyó fizetési mérleghiány, mely azt jelentette, hogy drasztikusan csökkent az export és rakéta gyorsasággal nőtt az import.

A rendszerváltás évének legelején a munkanélküliségi ráta 0,49% volt, azaz gyakorlatilag nem volt munkanélküliség, 1993 végén 15%-ra emelkedett.

A lakásépítkezés az 1989. évi 51 ezerről 8 ezerre csökkent, s akkor úgy tűnt, hogy ennél alacsonyabb már nem lehet. Mára tudjuk, hogy lehet.

Az ország bruttó adósságállománya 20 milliárdról 24,7 milliárd dollárra nőtt az Antall-kormány éveiben. A konszolidált bruttó államadósság 1219 milliárd forintról 2960 milliárdra nőtt.

Az MDF-kormány lerakta a magyar tőkés rendszer alapjait, de ez felemésztette politikai erőit. Világossá vált, hogy az MDF hatalmon maradása veszélybe sodorhatja a fiatal tőkésrendszert. A tőke hazai és nemzetközi erői felismerték, hogy váltásra van szükség.

HORN GYULA MINDEN KIÁRUSÍT

1994-98 között az MSZP és az SZDSZ volt hatalmon, amit a Horn Gyula vezette kormány testesített meg. A kormány szintén kompromisszum eredménye volt. A liberális körök felismerték, hogy egyedül soha nem kerülnek hatalomra, a konzervatívokkal való együttműködésük előtt pedig jelentős akadályok állnak. Felismerték, hogy a szocialisták jelentős gazdasági befolyásra tettek szert az átmenet során, rendelkeznek államigazgatási tapasztalatokkal, és képesek az embereket manipulálni. A szocialisták megértették azt, hogy az SZDSZ-szel kötött szövetség „tisztára mossa” őket, és megnyitja számukra a liberálisok amerikai és más támogatói körét.

Az MSZP-SZDSZ-kormány gazdaságpolitikájában az alábbiak álltak a középpontban: a privatizáció erőltetett felgyorsítása, az energiaágazat és más stratégiai ágak, a bankok eladása. A külföldi tőke mindenkorábbinál intenzívebb bevonása. A lakosság támogatásának megszerzése a reálbérek emelésével, szociális intézkedésekkel, mint cél csak átmeneti volt, jött a Bokros-csomag, ami a költségvetési hiány csökkentésére szolgált. 24%-kal csökkentek a humánfejlesztési kiadások. 23%-kal az oktatási, 19%-kal a társadalombiztosítási, 21%-kal a kulturális kiadások. Ebben a négy évben a reálkeresetek további 16%-kal, az átlagnyugdíj vásárlóereje 19%-kal csökkent. További munkahelyek szűntek meg. Válságba került az oktatás, az egészségügy, a családvédelem, a szociális ellátás, kultúra, tudomány, sport - és minden, ami az ország jövőjét jelenti.

1998-ra a magyar ipar 70 százaléka, a telefonszolgáltatás 90 százaléka, az energiatermelés 60 százaléka, a pénzügyi intézetek 70 százaléka külföldi kézbe került. A Horn-kormány befejezte a külgazdasági „rendszerváltást”. A ciklus végére a magyar külkereskedelem több mint 70 százaléka az EU-országokkal zajlott.

A nagyütemű privatizáció, a munkanélküliség azonban megtépázta a szocialisták tekintélyét. A szocialisták a belpolitikai támogatás érdekében jelentős szociális engedményeket adtak, amit a tőke már túl drágának tartott. Erre az időre már elindult a tőkés vilárendszer új válsága. A nyugat számára megnyugtatóbb volt, hogy a NATO-ba belépő országot egy konzervatív kormány vezesse. Így került hatalomra a Fidesz.

KIÉHEZETT FIDESZ-FARKASOK A HATALOMBAN

1998-2002 között új konzervatív erő, a Fidesz vezette az országot, élén Orbán Viktor első kormányával. A Fidesz belpolitikai értékét a tőke szempontjából két dolog adta meg. Egyrészt képes volt a jobboldal majdnem teljes egységét megteremteni. A kormánykoalíció részévé tették a FKgP-t, az MDF-et, a KDNP-t. Másrészt képesek voltak elhitetni az emberek többségével, hogy ők a „fiatal nemzedék”, amely újat hoz az ország életébe.

Az Orbán-kormány gazdaságpolitikája az alábbiakra koncentrált: a pénzügyi helyzet stabilizálása; meghirdették a magyar vállalkozók támogatását, bevezették az első Széchenyi-tervet. Kétszer emeltek minimálbért, drasztikusan az 1999-2001 évek között, 19500 forintról 40000, majd 50000 forintra.

A Fidesz-kormány visszafogta a szociális kiadásokat, teljesítette a nagytőke elvárásait. Az Orbán-kormány erőteljesen javított a költségvetés és az egész gazdaság helyzetén, csökkentette a költségvetés GDP-arányos adósságát, a költségvetés hiányát és az inflációt, továbbá a

megelőző időszaknál nagyobb GDP-növekedést és alacsonyabb munkanélküliséget produkált. Tette ezt egyebek között annak árán, hogy kisebb reálbér-növekedést valósított meg.

A Fidesz azonban „éhes farkasokat” juttatott hatalomra, amelyek a rendszerváltás utáni első években kimaradtak az osztozkodásból. A Fidesz szemérmetlenül kezdett a javak megszerzéséhez, ami növelte a belpolitika elégedetlenségét. Az igazi feszültséget azonban az jelentette, hogy a Fidesz kezdte kiszorítani mindenhol a szocialista-liberális csoport képviselőit. Orbán a 2001. szeptember 11-i események után nem határolódott el a Csurka-féle MIÉP USA-ellenes kijelentéseitől, ami végképp szalonképtelenné tette a Fideszt az amerikai körök szemében.

ÚJRA MSZP: ELADNI A CSALÁDI EZÜSTÖT

2002-2010 között különböző konstrukciókban ismét a szocialista-liberális körök kormányoztak. (Medgyessy, Gyurcsány, Bajnai.) Az MSZP-SZDSZ-koalíció gazdaságpolitikája biztosította a multinacionális tőke és a hazai nagytőke érdekeinek érvényesítését. Befejezték a termelői, szolgáltatási és bankszféra privatizációját. Hozzákezdtek a közszolgáltatások privatizációjához. Folytatták az egészségügy és az oktatás leépítését, magánosítását. Bevezették a vízidíjat, ez azonban az ellenzék által kezdeményezett népszavazáson megbukott.

Az MSZP-kormány attól sem riadt vissza, hogy hatalmát utcai csatákban védje meg. 2010-re világossá vált, hogy a

szocialista-liberális erők hagyományos eszközökkel nem képesek a tőkés rendszert szavatolni.

A helyzetet a tőkés válság mélyülése változtatta meg gyökeresen. Világossá vált, hogy az EU számos országa, Görögország, Spanyolország, Olaszország, Portugália olyan súlyos helyzetbe került, ami már veszélyezteti a tőkés rend létét. A tőke érdeke az volt, hogy olyan kormánya legyen Magyarországnak, amely képes megakadályozni a társadalmi robbanást.

FIDESZ TELJHATALOM: A VÁRT FORDULAT ELMARADT

A Fidesz 2010 tavaszán olyan helyzetben vette át a hatalmat, amikor Magyarország már nem egyszerűen súlyos válságban volt, de a 20 éve létrejött magyar kapitalizmus is veszélybe került. A Fidesz ennek a folyamatnak a megállítására vállalkozott. Baloldali programot hirdetett, annak ellenére, hogy jobboldali konzervatív párt.

Lényegében azt mondta, amit az emberek hallani akartak: 10 év alatt 1 millió új munkahely, az infláció visszaszorítása, rendes megélhetést biztosító minimálbér, és mindenekelőtt rend, törvényesség. A Fidesznek sikerült a választók túlnyomó többségét meggyőzni arról, hogy jobboldali pártként is képes baloldali programot végrehajtani.

A Fidesz gazdaságpolitikája az alábbiakból indult ki: a tőkés válság mélyülése során nem lehet arra számítani, hogy a gazdag országok megmentenek bennünket. Az IMF és az EU által ajánlott megoldás csak pénzügyi

szempontokat tart szem előtt, most azonban többre van szükség.

A Fidesz az alábbi irányokat jelölte meg. Először, a saját erőforrások intenzív felhasználását, beleértve egyes ágazatok visszaállamosítását, a munkahelyteremtést, az oktatás fejlesztését, stb. Másodsor, a terhek megosztását, megadóztatva bankokat, és kedvezményeket adva a társadalom más rétegeinek. Harmadszor, gazdaságpolitikai intézkedésekkel felépíteni új, saját hatalmi bázisát, az úgynevezett középosztályt. Negyedszer, bent maradni az EU-ban, de gazdasági ellensúlyokat építeni ki Kínához, Oroszországhoz, a közép-ázsiai országokhoz fűződő kapcsolatok fejlesztésével.

A Fidesz receptje egyelőre nem hozta meg a várt fordulatot. Egyrészt, mert a nemzetközi tőke nem engedte a tőke – akár csak minimális – korlátozását. Másrészt azért, mert a Fidesz nem volt képes átlépni tőkés osztálykorlátait. A Fidesz-kormány bizonyította, hogy ők sem mások, mint a tőkésosztály egyik csapata. Az Orbán-kormány engedett a nemzetközi nagytőkének. A Széll Kálmán Terv 2.0 egyértelműen a dolgozókkal és csakis velük fizeteti meg a válság terheit.

Harmadrészt azért, mert Magyarországon az elmúlt két évben nem volt olyan társadalmi nyomás, amely kikényszerítette volna a Fidesz-reformok folytatását. A szakszervezeti konföderációk nyögve ugyan, de elfogadták az új Munka Törvénykönyvét. Azt a törvényt, amely minden eddiginél jobban kiszolgáltatottá teszi a dolgozót a tőkessel szemben. A szakszervezeti vezetők átmentették privilégiumaikat, a dolgozók meg elvesztették jogaikat. ■

**A RENDSZERVÁLTÁS ÉVÉNEK LEGELEJÉN
A MUNKANÉLKÜLISÉGI RÁTA 0,49%
VOLT, AZAZ GYAKORLATILAG NEM VOLT
MUNKANÉLKÜLISÉG, 1993 VÉGÉN 15%-RA
EMELKEDETT.**

KOMMUNISTA SIKEREK CSEHORSZÁGBAN

Kommunista lehet valamelyik cseh régió hetmanja, azaz első embere – adták hírül a cseh médiák. A kommunistáknak megbocsátottak az emberek. Vörös-narancssárga cunami söpört végig Csehországon – kommentálták a polgári lapok azt a tényt, hogy a hétvégi csehországi választásokon a kommunisták és a szociáldemokraták voltak a legsikeresebbek.

Csehországban részleges szenátusi és regionális önkormányzati választásokat tartottak október 12-13-án. A részleges szenátusi választásokon 27 szenátori helyről, azaz a Szenátus egyharmadáról döntenek a választók. Az első forduló sehol sem hozott végeredményt, így csak október 19-20-án derül ki, hogy kik is a nyertesek. A második fordulóban a győzelemhez elég az egyszerű többség megszerzése.

A szenátusi választásokon a választók 34,9 százaléka vett részt. Ez igen alacsony, hiszen a 2010-es parlamenti választásokra a választók 62 százaléka ment el. A Cseh Szociáldemokrata Párt (ČSSD) a második fordulóra 23 jelölttel rendelkezik, ami az ellenzékben lévő szociáldemokratáknak jelentős siker. A második helyen Cseh és Morvaország Kommunista Pártja (KSČM) áll, színeiben 12 jelölt jutott a második fordulóba. A harmadik helyen a jelenleg kormányzó Polgári Demokratikus Párt (ODS) áll, 10 jelölttel.

A KSČM jelentős sikert könyvelhet el. Három jelöltjük jutott be az első helyen. Jiří Dolejš a 109 ezer lakosú észak-prágai Praha 8. kerületében 22,05%-kal első lett. Dolejš 51 éves közgazdász, 2006 óta parlamenti képviselő, és a párt alelnöke. A konzervatívok fellegvárának minősülő városrészben a kommunisták még soha nem értek el ilyen sikert.

Az 57 éves, pedagógus végzettségű Václav Homolka, aki jelenleg is a Szenátus tagja, 24,62%-ot szerzett az észak-csehországi 54 ezer lakosú Chomutov városában.

Soňa Marková, aki 49 éves orosz nyelv-történelem szakos tanár, jelenleg parlamenti képviselő a Prágától 121 km-re fekvő, 21 ezer lakosú Náchod városában lett első, a szavazatok 16,5%-val.

Kiből lehet egy hét múlva szenátor? Nos, Dolejš fő ellenfele az ODS képviselője. Ha a harmadik helyen végzett szociáldemokraták mellé állnak, talán van esélye. Homolka és Marková mögött a második helyen a szociáldemokraták végeztek, Marková esetében ráadásul kis különbséggel. A többi 9 választókerületben, ahol a kommunisták a második helyen végeztek, összesen egy helyen van az első helyen a polgári ODS, a többi kerületben a szociáldemokraták végeztek az első helyen. Elvállik, hogy a KSČM és ČSSD meg tud-e egyezni.

A regionális önkormányzati választáson 36,89% volt a választási részvétel. Az ezt megelőző regionális választásokra a szavazók 40 százaléka ment el, tehát a mostani részvétel itt is alacsonyabb. Csehországban 2000 óta 13 régió működik, továbbá a főváros, Prága, amely regionális jogú város.

A Cseh Szociáldemokrata Párt 23,58%-ot ért el, és a 13 régió közül kilencben nyert. Cseh- és Morvaország Kommunista Pártja 20,44%-ot szerzett és 2 régióban van az első helyen. A kormányzó Polgári Demokratikus Párt mindenképpen vesztes. 12,29%-ot tudhat magáénak, és csupán egy régióban kormányozhat.

A kommunista párt a legnagyobb sikert az észak-csehországi Ústi régióban érte el. A 828 ezer lakosú régióban

a szavazatok 25,26%-át szerezték meg. A második helyen végzett szociáldemokraták csak 16,13 százalékot kaptak. A Karlovy Vary központú 303 ezer lakosú régióban ugyancsak a kommunisták kerültek az első helyre.

Bohuslav Sobotka, a szociáldemokraták elnöke lemondásra szólította fel Petr Necas konzervatív miniszterelnököt, és javasolta, hogy a parlamenti pártok egyezzenek meg az előre hozott választásokban. A választási ciklus 2014-ben jár le.

Vojtěch Filip, a KSČM elnöke a párt székházában tartott sajtótájékoztatón büszkén jelentette, hogy a párt Csehország második legerősebb pártja. Értékelése szerint ez döntően nem azzal magyarázható, hogy kevesen vettek részt a választásokon, hanem azzal, hogy a KSČM következetes, kitartó munkát végzett az elmúlt években, nem voltak botrányaik, mint a polgári pártoknak, és természetesen annak is, hogy az emberek megunták a parlamenti politizálást, a polgári pártok tehetetlenségét.

Filip elnök korábban már elmondta, hogy regionális szinten elképzelhetőnek tartják a szociáldemokratákkal való együttműködést, de országos szinten nem merül fel a koalíció gondolata. „Látjuk, hogy a régiók szintjén koalíciót alkothatunk, amely világosan szemben áll a jelenlegi kormánnyal. A KSČM kikerülhetetlen része a mai politikának” – jelentette ki Jiří Dolejš alelnök, röviddel a választások után.

Bohuslav Sobotka közölte, hogy a szociáldemokrata párt – bár a korábbi regionális választásokhoz képest valamennyit veszített – Csehország legerősebb pártja. Kijelentette, hogy pártja várhatóan a kommunistákkal fog együttműködni azokban a régiókban, ahol a szociáldemokraták veszítettek. Sobotka kizárta a konzervatív ODS-szel való koalíció lehetőségét. Zdeněk Škromach alelnök elmondta, hogy a kommunisták által vezetett két régióban tudomásul veszik, hogy a KSČM dönt, és nem akarnak „bármilyen koalíciót”.

A cseh kommunisták sikerei igen jelentősek, bár látni kell, hogy jelentős politikai küzdelmek vannak még hátra. Nagy kérdés, hogy a mostani siker megváltoztatja-e, és ha igen, milyen mértékben az általános politikai erőviszonyokat. Várható az is, hogy a tőkés Csehország tőkés köréi ellenlépéseket fognak tenni, hiszen a cseh kapitalizmus bázisát jelentő pártok estek vissza ezen a választáson, többek között a TOP 09, élén Karel Schwarzenberg külügyminiszterrel, aki az USA egyik leghűségesebb emberének számít a térségben. Kérdés persze az is, hogy a cseh kapitalizmus rendszere milyen szerepet szán most a szociáldemokráciának. ■

ÉSZAK-KOREA ÜNNEPEL

67 évvel ezelőtt, a japánok alól felszabadított Koreában jött létre a Koreai Munkapárt. Szervezésében meghatározó szerepe volt egy akkor alig 33 éves fiatalembernek, aki Kim Irszen néven vonult be a koreai és a nemzetközi munkásmozgalom történetébe. A fiatal kommunista párt előtt nem kisebb feladat állt, mint a háború által szétzilált ország helyreállítása, az új élet megszervezése. A Koreai Munkapárt az ország függetlenségének és társadalmi haladásának biztosítékát abban látta, ha az ország a szocializmus útján indul el. Ez a döntés találkozott a térség két meghatározó hatalma, a Szovjetunió és Kína egyetértésével.

A tőkés világ vezető hatalmai, élükön az Egyesült Államokkal azonban arra törekedtek, hogy a második világháború eredményeit felülírják, s visszaszorítsák a szocializmus erőit. Ezért robbantják ki a koreai háborút, melynek célja, hogy az ország északi részén megdöntsék az éppen létrejött új rendszert. A koreai nép Kim Irszen vezetésével, a szocialista országok, köztük Magyarország aktív támogatása mellett, megvédte függetlenségét.

A Koreai Munkapárt felismerte, hogy az új társadalom építésében elsősorban

saját anyagi és szellemi forrásaira kell támaszkodnia, és a koreai nemzeti sajátosságoknak megfelelően kell építenie a szocializmust. Ez volt a Juche, az önerőre való támaszkodás elve, amely végigkísérte a következő évtizedeket. A KNDK újjáépítette a japánok, majd az amerikaiak által lerombolt országot, munkát és kenyeret adott lakosainak. A folyamatos amerikai agresszív lépések elleni védekezés érdekében magas színvonalra emelték az ország honvédelmét, megteremtették a rakétaipart.

Kim Irszen halála súlyos veszteség volt a koreai népnek. A nyugat abban bizakodott, hogy távozásával zavart idéz elő a koreai belpolitikában. A Koreai Munkapárt a Néphadsereg, az állami apparátus egyetértésével azonban képes volt stabilizálni helyzetet. Az ország új vezetője Kim Dzsongil lett. 2011 végén bekövetkezett haláláig az ország sikeresen küzdött le a természeti csapások következményeit. Ha komoly nehézségek árán is, de megoldotta az emberek ellátását, a hadsereget is bevonta a gazdasági építómunkába, az emberek tanításába.

Kim Dzsongil távozásához az USA és a tőkés erők nagy reményeket fűztek. Úgy

véltek, hogy a KNDK-ban tömeges elégedetlenség lesz, és megdöntik a rendszert. Az ország új vezetője, Kim Dzsongun a párt és a hadsereg támogatása mellett a szocializmus folytatása mellett foglalt állást. A KNDK népe elfogadta és üdvözölte e döntést. Az elmúlt hónapokban jelentős lépések történtek a szocializmus korszerűsítésére. A különleges gazdasági körzetekben megindult a külföldi termelő tőke hasznosítása. Emelték az emberek életszínvonalát, bevezették a 12 évfolyamos kötelező oktatást, bővítették a lakásépítkezési programokat.

***

Budapesten, a Munkáspárt aktivistái Kim Kwang Sop nagykövet részvétele mellett emlékeztek meg a koreai kommunisták ünnepéről. A Munkáspárt elnöke táviratban fejezte ki jókívánságait Kim Dzsongun első titkárnak. ■

KERGESSÜK EL AZ URAKAT!

KERÍTÉS

Elég az elmúlt 22 év mocskából! Elég a gögös urakból! Elég a magyar tolvaj elitből! Elég a családja és üzletember barátai köré „kolbászból kerítést fonó” kormányfőből! Elég az amerikaiaknak lépten-nyomon benyaló elnökből, NATO-főnökökkel bazseváló külügy- és honvédelmi miniszterből! Elég a baloldali nevet is eladó Gyurcsányból, kutya-macska cimborájából, a bankok érdekéért vérré menő „baloldali” Mesterházyból! Elég a milliárdos „jövőkéből”, a vagyonukat mások véréből és verejtékéből kizsigerező Bajnaiakból! Elég a szalonnácikból, a gyűlöletből vagyont húzó jobbikosokból!

Kergessük el őket! A munkás ökle csapjon szét a Parlamentben!

MOSOLY

SÉRÓ

MEGLEPÉTÉS

ÁLLATKERT

FOTÓ: SZABADSÁG, BALÁZS ATTILA/MTI, MÁTHÉ ZOLTÁN/MTI

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető, havi 1000 forintért.